

pření tohoto názoru na obdobu u veřejnožalobních deliktů, kde právo veřejného žalobce stíhati pachatele pro zločin nebo přečin nemůže zaniknouti proto, že v řízení přestupkovém k návrhu funkcionáře státního zastupitelství nebylo vyhrazeno jeho stíhání. Výhrada trestního stíhání předpokládá návrh oprávněného žalobce, jakým je však pro zločiny a přečiny jedině státní zástupce a nikoli funkcionář státního zastupitelství (srov. rozh. čís. 1328 Sb. n. s.).

Nepochybil proto kmetský soud, neshledal-li v prohlášení soukromého žalobce z 27. února 1936 výhradu dalšího stíhání, jež by vyhovovala předpisu § 18, odst. 1 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n. a uznal-li pro nedostatek takové výhrady na zánik žalobního práva ke stíhání souzeného trestného činu. Bylo proto zmateční stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Čís. 6079.

U výdělkových a hospodářských společenstev vztahuje se odpovědnost podle § 486 c) tr. zák. i na členy dozorčí rady.

Již tím, že někdo vezme na sebe funkci člena dozorčí rady, ač ví, že jí nebude moci zastávat proto, že svými znalostmi na ni nestačí, je naplněn zákonný znak nedbalosti podle § 486, čís. 1 a 2 tr. zák., dojde-li důsledkem toho k následkům v tomto zákonném ustanovení předpokládaným.

(Rozh. ze dne 20. prosince 1937, Zm II 424/37.)

Obžalovaný A., jenž byl jedním z členů dozorčí rady Zemědělské a hospodářské záložny v B., byl uznán nalézacím soudem vinným přečiny podle §§ 486, čís. 1 a 2 tr. zák. a § 89 zák. čís. 70/1873 ř. z. proto, že v této své funkci z nedbalosti způsobil platební neschopnost záložny, poškodil její věřitele a nenavrhł včas vyhlášení konkursu.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného.

Z d ů v o d ů :

Podle § 486 c) tr. z. je, je-li v případech §§ 485, 486, 486 a) tr. z. dlužníkem a v případě § 486 b) tr. z. věřitelem nebo dlužníkem společnost, společenstvo nebo spolek, těchto ustanovení užití na orgány podniku, pokud spáchaly čin, v němž jsou splněny všechny pojmové znaky dotčeného přečinu, jak je zákon v příslušných ustanoveních vymezuje. Orgány podniku podle prvního odstavce § 486 c) tr. z. jsou činitelé, kteří jednají za osobu nefysickou podle stanov. Tu vytýká zmateční stížnost rozsudku nesprávné právní posouzení proto, že činí stěžovatele jako člena dozorčí rady Zemědělské a hospodářské záložny v B. odpovědným za to, že z nedbalosti způsobil platební neschopnost jmenované záložny a poškodil její věřitele, nenavrhł včas vyhlášení konkursu. Stížnost je bezdůvodná. Dozorčí rada Zemědělské a hospodářské

záložny v B., zapsaného společenstva s ručením obmezeným, jejímž členem byl stěžovatel, je podle čl. 25, čís. 3 stanov a podle svého zásadního postavení, jak je normuje § 24 zákona o společenstvech výdělkových a hospodářských ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. z., povinna bdít nad vedením podniku se strany představenstva a za tím účelem jest oprávněna v každé době nahlížeti do knih a spisů společenstva, revizovati pokladnu a, vyšly-li by najevo nějaké nesprávnosti, učiniti veškerá opatření, nutná k zajištění společenstva. Dozorčí rada je tudíž pod osobní odpovědností (poslední odstavec § 24 zmíněného zákona a čl. 25, čís. 3 stanov) povinna dohlížeti na představenstvo v tom směru, aby plnilo povinnosti, uložené mu zákonem a stanovami, a, pak-li by představenstvo svým povinnostem nedostálo, učiniti veškerá nutná opatření na místo představenstva. Hledíc k všeobecnému znění § 486 c) tr. z. je též bezpodstatný poukaz zmatečnité stížnosti, že rozhodnutí čís. 4867 Sb. n. s. tr. se zabývá jen akciovou společností

Stížnost je na omylu, míní-li, že nalézací soud vychází z právního názoru, že jde o solidární odpovědnost členů dozorčí rady. Nehledíc k tomu, že podle § 23 zákona čís. 70/1873 ř. z. ručí solidárně jen členové představenstva společenstva, kteří jednají mimo meze svého příkazu nebo proti předpisům tohoto zákona nebo společenstevní smlouvy, za škodu tím vzniklou, nevyhledává se vůbec po trestní stránce k naplnění skutkových podstat přečinů podle § 486, čís. 1 a 2 tr. z. solidární odpovědnost pachatele. Tím pak, že rozsudek uvádí, že stěžovatel ručí i za svémocné jednání toho kterého činitele společenstva, pokud se jednání tomu nevzepřel a neusiloval o to, aby tomu bylo čeleno, míní nalézací soud v souvislosti s dalším údajem rozsudku, že se stěžovatel nestaral řádně o svoje povinnosti jako dozorčí orgán záložny, nedocházejí dochvilně do schůzí, že stěžovatel sám neplnil povinnosti své ze stanov a ze zákona plynoucí.

Okolnost, že stěžovatel jako člen dozorčí rady neměl schopností, jichž bylo třeba, a že nečetl stanovy záložny, nemůže stěžovatele ospravedlniti, neboť právě již tím, že někdo vezme na sebe funkci člena dozorčí rady, ač ví, že jí nebude moci zastávati proto, že svými znalostmi na ni nestačí, je naplněn zákonný znak nedbalosti podle § 486, čís. 1 a 2 tr. z., dojde-li důsledkem toho k následkům v tomto zákonném ustanovení předpokládaným. Měl-li stěžovatel za to, že není s to, aby zastával řádně funkci jako dozorčí orgán záložny, měl z toho vyvoditi patričné důsledky a neseťvati ve svém zmíněném úřadě. V tomto směru není hmotněprávní důvod zmatečnosti podle čís. 9 a) § 281 tr. ř. opodstatněn.

Čís. 6080.

Odpor předpokládá, že obžalovaný uznává formální přípustnost kontumačního rozsudku a omlouvá jen, že se nedostavil k hlavnímu přelíčení.